Mayer Ágota

1912. május 1. születtetett Klostáron.

Édesapám boldogságára lánya született, meg is ünnepelte oly módon, hogy éjjeli szerenádot adott nekem. Ez a zeneszeretet megmaradt egész életemre.

A zene a ritmus végig kísérete az életemet. Édesanyámnak és Édesapámnak nagyon kellemes hangja volt. Ezt nekem átadták, fejlesztették, s ezt én a pályám során hasznosítottam.

Egy Ópusztaszerhez közeli kisfaluban, Kistelken éltünk Palavichini Őr gróf bírtokán laktunk. Az anyagi körülményeink megengedhették, hogy minden megmozduláson részt vegyünk, ami a zenéhez kapcsolódik.

A nagyszóleim vendéglősek voltak, amihez az Őr gróf minden anyagi segítséget megadott. A családban mindenki eljegyezte magát a ritmussal. A nagyapám bírtokát a szegedi Nagykáptalanra hagyta. A családban pap, kántor, vendéglős volt, s mindenki kapcsolódott a zenéhez.

Édesapám gépész, édesanyám varrónő volt. Két testvérem született, az öcsém diák korában halt meg, a nővérem kisgyermek korában.

A gyerekek mindig vonzottak, már serdülő koromban eldöntöttem tanító leszek. Azok a tulajdonságok, amik ehhez a pályához szükségesek, a gyerekek iránti vonzalom, mozgás, ritmusérzék arra indítottak, hogy ezt meg is valósítsam. Így kerültem a szegedi Tanítóképzőbe. Majd édesapám halála után, a kecskeméti angolkisasszony intézetbe 1935-ben.

A rákosi rendszerben nem szerették a szerzetesi rendszert és az ott végzett növendékeket.

Hálás vagyok mégis, mert nem csak bennem rejlő vonzalom mélyült el, hanem megkaptam a megfelelő tudást is, de így is agyon nehéz volt elhelyezkedni. A házigazdánk, aki hivatásos katonatiszt volt, hozzásegített ahhoz, hogy autóvezetésből vizsgát tegyek.

Először Cegléden, majd Kecskeméten tanítottam, 1953-ba Sárpilisre kerültem. Mózesék-nál laktunk, ami büntetés volt a rossz pecsét miatt. Itt tanítottam nyugdíjas koromig, majd a könyvtárat vezettem.

Édesanyám halála után 1991, egyedül maradtam. Egészségi állapotom nagyon leromlott ezért kerültem be az Otthonba 1999 szeptember 16.-án.

A faluban mindenki szerette, tisztelte aktív közösségi életet élt Bogár István kántortanító mellett.

2009 július 15.-én halt meg.

Sárpilis Község Képviselő-testülete, Sárpilisi Díszpolgári címet adományozta. hsz: